

навчальних та професійних задач.

Колаборативне навчання (з англ. collaborative learning) визначається як спільна організація навчання, за якої студенти з різними здібностями та інтересами співпрацюють у малих групах із метою завершення проекту чи вирішення проблеми. На відміну від кооперативного навчання, при якому кожен студент відповідає за власну частину роботи, під час колаборативного навчання всі члени команди співпрацюють разом для вирішення спільної проблеми. Розрізняючи поняття кооперативного та колаборативного навчання, Дж. Мейерс стверджував, що кооперативне навчання є орієнтованим більше на викладача, який формує групи, організовує позитивну взаємозалежність та навчає студентів кооперативним навичкам [1]. Колаборативне навчання, у свою чергу, дає змогу студентам самостійно формувати групи за інтересами, дружніми стосунками та побажаннями, а для навчання міжособистісних навичок застосовуються дослідницький та контекстуальний підходи. Вільний діалог між студентами є ключовим у вирішенні поставлених завдань. Посилаючись на вищезазначені дефініції, можемо визначити сутність поняття колаборативного навчання іноземної мови, що полягає в організації процесу навчання в малих групах для вирішення практичних завдань іноземною мовою без координації викладача з метою самоактуалізації особистості [2]. Формами і методами колаборативного навчання іноземної мови можуть бути співбесіда, круглий стіл, використання діалогічних ситуацій, фокус-список, структуроване вирішення проблеми, анкетування та опитувальники, парне анотування статті, рольова гра, вирішення проблемної ситуації, кейс метод, метод Jigsaw (головоломка) та ін.

Узагальнюючи зазначене вище, можна стверджувати, що колаборативне навчання сприяє розвитку критичного мислення, набуття вмінь цілеспрямовано генерувати нові ідеї, виробленню навичок співпраці, самореалізації та самовдосконалення, що надає нові можливості для формування іншомовного професійно орієнтованого спілкування

Література

1. Myers J. Cooperative Learning / John Myers. – Vol. 11. – #4. – 1991. – Режим доступу: <http://www.londonmet.ac.uk/deliberations/collaborativelearning/panitz-paper.cfm>

2. Srinivas H. Collaborative Learning. Collaborative Learning Structures and Techniques / H. Srinivas. – Texas : Teaching Resource Center. – Режим доступу : <http://www.gdrc.org/kmgmt/c-learn/methods.html>

Тетяна Антілогова

старший викладач НАУ, м. Київ

POPULAR METHODS OF TEACHING ENGLISH

Success in learning a language depends on the quality of the chosen method. Each technique has its pros and cons, because they affect different sections of the language to various degrees. To make the right choice, you need to determine what aspect of the language needs paying special attention. We shall talk about 4 main methods of teaching English.

The communicative technique is the newest. Its main idea is to teach

communicative skills directly in the process of communication itself. It is customary to single out 4 basic principles of this technique: receiving the information; the interest of the student; interaction with partners; motivation.

Proper combination of the above features ensures the success of training.

This technique is characterized by diversity and constant speech activity. Sometimes students are offered pair work, sometimes group work. If preference was given to individual lessons, it means that an almost uninterrupted dialogue is conducted with the teacher. For those who are interested in speaking, this technique will seem the most optimal.

Intensive teaching methods are mainly aimed at mastering oral foreign language speech in a short time with a significant daily concentration of training hours and creating an environment of “immersion” in a foreign language environment.

All intensive methods seek to enhance the psychological reserves of the student’s personality, often not used in traditional training. Intensive training differs from such training in ways of organizing and conducting classes: special attention is paid to various forms of pedagogical communication, creating a special socio-psychological climate in a group, maintaining learning motivation, removing psychological barriers in learning the material and activating it in speech.

At present, various options for intensive training have been practically tested, relevant textbooks have been published and the expediency of extensive use of intensive methods in the context of short-term training has been demonstrated with a focus on the development of oral speech in a short time and within carefully selected topics and communication situations.

The suggestopedic method was developed by the Bulgarian scientist G. Lozanov and his followers. The word suggestion comes from lat. suggestum, which means to whisper, inspire. Suggestion - the science of suggestion, suggestopedy - its use in pedagogy. Information from outside can penetrate into the inner world of the individual through two channels - the conscious and the unconscious. The realm of the unconscious can be considered as a source of “mental reserve capabilities.” Use these personal reserves and is intended to suggestopedic direction in psychology. In this way, intensive teaching methods based on ideas of suggestopedia appeared.

The suggestopedic technique has long been the most popular (before the advent of communication, with which, by the way, they are a bit similar). It is suitable for group training of students. The main principle for success is collective interaction. Usually, in the program of this technique you can find jokes, rhymes, various songs and humorous texts, so the whole process of learning is fun and easy.

Communication in the classroom is strictly in English. Students compose stories, solve simple and global problems. With the help of this technique, they successfully overcome the language barrier and significantly improve speech recognition skills by ear.

The traditional technique was a success until the first two approaches described appeared. It is suitable for those who are important to understand the vocabulary and grammar of the language. Acquisition of communication, reading, and translation skills also takes a certain amount of time. Vocabulary is constantly updated with new words. Traditional learning is considered extensive. This means that the educational process takes quite a long time period, during which all skills are thoroughly mastered.

If you devote most of your time to reading or performing all sorts of exercises, the

listener will not be able to master spoken language. If you do the latter, you will not learn, for example, to write correctly. Therefore, experts prefer a reasonable combination of the first and third methods. Being engaged in traditional learning with the inclusion of communicative, you can fully learn not only English, but any other.

And, finally, an intensive methodology developed for those students who need a strong shortening of the training period. Motivation and complete dedication - that is what guarantees the successful acquisition of the language by this method. Large volumes of materials, a huge amount of exercise, the use of audio and video applications. A large number of nominal methods are used to learn English throughout the world.

Інна Антоненко
старший викладач, м. Київ

ВАЖЛИВІСТЬ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ФАХІВЦІВ ВИДАВНИЧОЇ СПРАВИ

Зміни в соціально-економічному розвитку привели до модернізації вищої професійної освіти, яка зумовлена процесами глобалізації, інтеграції, інформатизації суспільства. Також були визначені нові вимоги до іншомовної професійної підготовки майбутніх фахівців та покращення їх професійних вмінь. Професійне навчання обумовлює необхідність створення та використання інтегрованого простору знань, що об'єднує знання суміжних дисциплін на основі принципів побудови системи керування знаннями. Це дає можливість забезпечувати інтеграцію та користуватися знаннями освітнього середовища, що дозволяє об'єднати різні джерела інформації з різних дисциплін, забезпечити постійний розвиток теоретичних знань і накопиченню нового досвіду, а також надавати інформацію учасникам освітнього процесу.

Випускники вищих немовних закладів мають володіти професійно-орієнтованими іншомовними навичками і вміннями в усіх видах мовленнєвої компетентності, рівень сформованості яких визначається на основі кваліфікаційної характеристики фахівця. Процес професійної підготовки спеціалістів з видавничої справи та редагування спрямовано на підготовку кваліфікованого, творчого і мобільного фахівця, який здатний до самореалізації в професійній діяльності та до вирішення виробничих питань, тому ефективність формування знань і умінь професійного іншомовного мовлення у студентів значною мірою залежить від визначення принципів навчання, цілей та змісту навчання. Реалізація освітніх цілей неможлива без дослідження розвитку професійної компетентності та комунікативної компетентності, які є важливими у діяльності особистості та покращення спеціальних знань та досвіду, так як вони потрібні для виконання професійних завдань в умовах інформаційного різноманіття та налагодження міжнародних зв'язків з метою розвитку професійно-ділових контактів та обміну досвідом із зарубіжними партнерами. Під професійною компетентністю розуміють систему знань і умінь, професійно значимих якостей особистості, що забезпечують можливість виконання професійних обов'язків певного рівня. Вона включає не тільки базові знання та вміння, а й ціннісні орієнтації спеціаліста, мотиви його діяльності, культуру